

شناسایی عوامل موثر در موفقیت بسکتبال ایران با رویکرد داده بنیاد

الهام جیحون^۱

نصراله محمدی^۲

مرتضی دوستی^۳

سعید امیرنژاد^۴

 10.22034/SSYS.2022.1363.1941

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۳/۰۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۳/۳۱

کسب موفقیت و عملکرد مطلوب ورزشکاران در مسابقات ورزشی از موضوعاتی است که بیشترین توجه سازمان های متولی ورزش در کشورهای مختلف را به خود معطوف نموده است. هدف از انجام این پژوهش، شناسایی عوامل موثر در موفقیت بسکتبال ایران با رویکرد داده بنیاد بود. پژوهش حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و از نوع تحقیقات کیفی با روش گراندد تئوری (تئوری داده بنیاد) بود. جامعه آماری پژوهش متشکل از خبرگانی است که در زمینه مدیریت ورزشی تخصص علمی، اجرایی و یا هر دو را دارند. در پژوهش حاضر نظرات ۱۵ نفر از افراد خبره طی مصاحبه نیمه ساختار یافته به روش هدفمند تا رسیدن به حد اشباع نظری جمع آوری گردید. پایایی مصاحبه ها نیز با استفاده از روش مطالعه توافق درون موضوعی ۰/۷۸ به دست آمد. برای تحلیل داده ها، از روش مقایسه مداوم طی سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد.

۱- دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، واحد آیت اله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران

۲- استادیار، مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور، ایران (نویسنده مسئول)

E-mail: N_msport@yahoo.com

۳- دانشیار، مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

۴- استادیار، دانشگاه هنر، تهران، ایران

● شناسایی عوامل موثر در موفقیت بسکتبال ایران با رویکرد داده بنیاد

مطابق یافته ها، ۲۰۵ کد در مرحله کد گذاری باز و ۱۱ محور در کدگذاری محوری به دست آمد و در نهایت مدل عوامل موثر بر موفقیت بسکتبال ایران با هشت عامل استعدادیابی، مدیریت، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، آموزش، تجهیزات و سخت افزار و ورزشکار ارائه گردید. بنابراین حمایت از تیم‌های پایه، تعریف فرآیند خاص برای شناسایی استعدادهای درخشان، رعایت عدالت در توزیع امکانات، تشکیل اتاق فکری برای حمایت از قهرمانان ورزشی و برنامه محوری برای درآمدزایی پیشنهاد می شود.

واژگان کلیدی: استعدادیابی، بسکتبال، مدیریت، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی.

مقدمه

با افزایش چشمگیر نقش ورزش در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی کشورها، پیشرفت در زمینه ورزشی به یکی از اولویت های راهبردی برنامه ریزان در کشورهای مختلف دنیا تبدیل شده است. از این رو، بسیاری از کشورها در تلاش اند با برنامه ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن ها را در رویدادهای بزرگ تضمین کنند (علی دوست قهفرخی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۳۲).

در بین رشته های ورزشی مختلف، بسکتبال یکی از ورزش های مهم، زیبا و پرتعداد در سطح جهان است که در المپیک نیز جایگاه ویژه ای دارد (هادیان، برومند، امیرنژاد و نجفی، ۱۳۹۶: ۱۸۲). از عمر این ورزش مهیج در ایران حدود ۸۸ سال می گذرد. بسکتبال در ایران در سال های ۱۳۱۰ به بعد به طور غیررسمی فعالیتش را در بعضی مدارس آغاز کرد و در سال ۱۳۱۴ به طور رسمی به وسیله فریدون شریف زاده معرفی شد و خیلی سریع در کلیه استان های کشور از طریق مدارس اشاعه پیدا کرد. یکی از چالش های مهم در ورزش بسکتبال، شناسایی عوامل موثر در اکتساب و حفظ موفقیت ورزشکاران این رشته است. موفقیت ورزشی، فرایند یادگیری فعالی است که در اثر تمرین هدفمند و بهبود مهارت های ضروری برای رسیدن به سطح بالای عملکرد ورزشی و پیروزی به دست می آید (رمضانی نژاد، ۱۳۸۵: ۱۷۶). یکی از راه های درک بهتر مفهوم موفقیت ورزشی، بررسی عناصر و مؤلفه هایی است که برای موفقیت ورزشی در نظر گرفته شده است. منظور از مؤلفه، رفتاری است که مصداق عینی موفقیت ورزشی محسوب می شود. مقیاس منسجمی که بتواند مفهوم چندبعدی موفقیت ورزشکاران را بسنجد، طراحی نشده است. بیشتر سنجش های مرتبط، یا به صورت چک لیست مخصوص مربیان و داوران بوده و یا به صورت آزمون های مرتبط به انگیزه ورزشی تدوین شده است (استارکز و اریکسون، ۲۰۰۳: ۱۵۱). یکی از ابعاد ورزش که می تواند انگیزه های مناسبی برای ورزش کردن در افراد جامعه به ویژه جوانان ایجاد کند، ورزش قهرمانی است. پیروزی های بین المللی به ویژه موفقیت در رقابت های المپیک در عرصه ورزش، به طور فزاینده ای موجب رشد و توسعه در بسیاری از کشورها شده است. این برتری و موفقیت ورزشکاران نخبه در عرصه بین المللی هویت و شخصیت ویژه ای به آن کشور می دهد. بر همین اساس دولت ها تمایل بیشتری دارند با سرمایه گذاری مالی زیاد، موفقیت ورزشکاران نخبه خود را در عرصه بین المللی فراهم کنند که این مسئله به بسط و توسعه سازمان ها و سیستم های مرتبط با پرورش و توسعه ورزشکاران نخبه در بعد ورزش قهرمانی منجر شده است (دی بوسچر، ۲۰۰۹: ۱۹۲). بدون وجود میل برای موفقیت، دیگر عوامل از جمله توانایی ها و روان شناختی تأثیر زیادی روی موفقیت افراد ندارند (سینگ و ساینی، ۲۰۱۳: ۷۳). یکی از چالش های درک رفتار ماهرانه در ورزشکاران، تشخیص مؤلفه ها و ابعادی است که در اکتساب و حفظ موفقیت ورزشی مؤثرند. بررسی پژوهش های مربوط به موفقیت ورزشی نشان می دهد عوامل زیادی در پیشرفت ورزشی ورزشکاران نقش دارند. محققان این عوامل را شامل تمرین، آموزش، توانایی درونی، سن، مهارت های روانشناختی، تعهد و لذت بردن از ورزش می دانند. مطالعات دیگر

1. Starkes & Ericsson
2. De Bosscher et al.
3. Singh & Saini

نشان داده اند که تفاوت اساسی ورزشکاران نخبه با ورزشکاران دیگر، در میزان مهارت های روانشناختی آنان است. براساس این مطالعات، ورزشکاران موفق از طریق اعتماد به نفس بیشتر، خودکنترلی، تمرکز بهتر، نگرش مثبت، برنامه های رقابتی و آمادگی روانی مشخص می شوند (نایدفر و سگال، ۲۰۰۱: ۱۵۶). برخی از پژوهشگران نیز عوامل ژنتیکی را مسئول عملکرد ورزشی ورزشکاران نخبه در ورزش های خاص می دانند (یانگ، مک آرتور و گالین، ۲۰۰۳: ۶۲۹). قربانی مورینه، خداداد کاشی و نظریان (۱۳۹۸) معتقدند میزان اعتبار تیم ها، سرمایه گذاری در تیم های پایه و وجود هوادار بیشتر در ورزشگاه، اثری مثبت و معنادار بر موفقیت آن ها داشته، اما میزان حمایت مالی، شهر محل استقرار تیم ها، تحصیلات کادر فنی و برخورداری از مربی خارجی بر موفقیت تیم ها اثری معنادار نداشته است. در همین راستا موسوی راد (۱۳۹۸) طی تحقیقات خود عواملی چون: انگیزه های مالی برای ورزشکاران، توجه به ورزش بانوان، استفاده از مربیان توانمند، ارزیابی صحیح، اردوهای منظم، توجه به رشته های پرمدال، مدیریت استعدادیابی، توجه به آموزش ورزشکاران، توجه به آموزش مربیان و عوامل مدیریتی را به عنوان عوامل موفقیت ایران در بازی های المپیک شناسایی کرده است. همچنین کشاورز، بهمن زاده و کشاورز (۱۳۹۸) بیان کرده اند برای موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازی های آسیایی ۲۰۲۲ عوامل مدیریتی و علمی، برنامه ریزی، سازماندهی، مالی و انگیزشی، استعدادیابی و آموزشی، رقیب شناسی، تدارکات، تجهیزات و امکانات و فنی در رفتار مدیران ورزش کشور تأثیرگذار هستند. نادریان (۱۳۹۶) نیز در تحقیقات خود دریافت که یکی از راه های موفقیت باشگاه ها و تیم های ورزشی، توانایی و میزان سرمایه گذاری در شناسایی، پرورش و استفاده بهینه از بازیکنان جوان برای جانشینی بازیکنان فعلی است. بعلاوه خداداد کاشی و کریمیا (۱۳۹۵) مطالعه ای با عنوان «بررسی تاثیر عامل های اقتصادی و اجتماعی بر موفقیت ورزشی کشورها در بازی های المپیک (۲۰۱۲-۱۹۹۶)» انجام دادند. نتایج دلالت بر آن داشت که شاخص توسعه انسانی، تعداد شرکت کنندگان، تراز تجاری، درآمد سرانه و عملکرد ورزشی دوره قبل احتمال موفقیت ورزشی کشورها در بازی های المپیک را افزایش می دهد. شعبانی بهار، عرفانی، گودرزی و منصف (۱۳۹۳) نیز شاخص های موثر بر موفقیت ورزشی تیم های ایران در رویدادهای بین المللی را دو عامل بیرونی حمایت مالی و محیط قهرمانی از طریق ساختار و سیاست گذاری در نظر گرفته اند.

همچنین ضمیری کامل، سلیمانی و ایزدی مهر (۱۳۹۳) طی پژوهشی دریافتند که از بین عوامل تجهیزات و امکانات «توسعه تعداد اماکن تخصصی»، از بین عوامل مالی «نظام تقسیم عادلانه منابع مالی»، از عوامل انسانی «دانش و فداکاری مربیان» و از بین عوامل روانی- انگیزشی «تأثیر پاداش بر موفقیت ورزشکاران» بالاترین تاثیر را در موفقیت ورزشکاران استان همدان در راهیابی به تیم های ملی دارند. واعظ موسوی و موسوی (۱۳۹۳) براساس نظریه های مرتبط با موفقیت ورزشی و یافته های پژوهشی نشان دادند که عوامل بسیاری مانند انگیزش پیشرفت بالا، جهت گیری هدف مهارت مدار، انگیزتگی مطلوب و تمرینات هدفمند از طریق مهارت های شناختی- ادراکی مانند پیش بینی و تصمیم گیری باعث ارتقای موفقیت ورزشی می شود. در تحقیقات انجام شده در خارج از

1. Nideffer & Segal
2. Yang, McArthur & Gullbin

کشور ایشاک^۱ (۲۰۲۰) بیان می‌کند که عوامل سیاسی و اقتصادی بر موفقیت ورزشی تاثیر دارد. استورم و یاکوبسن^۲ (۲۰۲۰) نیز نشان دادند که افتخارات ملی و میزبانی مسابقات ورزشی می‌تواند بر موفقیت ورزشی تاثیر دارد. به علاوه، مامکویست و همستروم^۳ (۲۰۱۹) معتقدند که سلامت مالی موجب موفقیت ورزشی می‌شود. والتی، سلز و مورو^۴ (۲۰۱۹) عواملی مانند منابع انسانی، توسعه اقتصادی و استعدادیابی را بر موفقیت ورزشی بین المللی تاثیرگذار دانسته‌اند. داوولینگ و دیگران^۵ (۲۰۱۸) معتقدند سیاست‌های ورزشی بر موفقیت ورزشکاران تاثیر دارد. دی بوسچر، شیبلی و وبر^۶ (۲۰۱۸) نیز بیان می‌کنند که سیاست‌های تخصیص منابع مالی در کشورها بر موفقیت ورزشی ورزشکاران تاثیر دارد. در همین راستا راموس^۷ (۲۰۱۷) معتقد است سیاستگذاری بیشترین تاثیر را بر موفقیت ورزشی بین المللی فیلیپین از دیدگاه ورزشکاران دارد. بروورز، ستیریادو و دی بوسچر^۸ (۲۰۱۵) مطالعه‌ای با هدف بررسی سیاست‌ها و عوامل خاص ورزشی که بر موفقیت بین المللی تاثیر می‌گذارد انجام دادند. مهمترین مشارکت این مقاله به ظهور دو موضوع زمینه‌ای، یعنی فرهنگ و محیط تجاری مربوط می‌شود که به تبیین زمینه‌ای که تنیس در آن فعالیت می‌کند، کمک می‌کند. گاملستر^۹ (۲۰۱۳) نقش سرمربیان را در عملکرد تیم‌های ورزشی ویژه می‌داند و معتقد است موفقیت تیم‌های ورزشی، حاصل از رهبری موفقیت‌آمیز و مؤثر سرمربیان آنهاست. کاشین، فرد و ویلیامز^{۱۰} (۲۰۱۲) معتقدند که عملکرد خوب و بیشتر موفقیت‌های ورزشی ناشی از دانش فنی، رفتارها و عملکرد یک مربی خبره است. شیپی^{۱۱} (۲۰۱۲) عوامل اجتماعی و سیاسی مؤثر بر موفقیت ورزشی در کشورهای کوچک را مورد بررسی قرار داد و دریافت که ورزشکاران نخبه فرصت‌های رقابت محدودی دارند. کودکان قبرس با پیشینه اقتصادی اجتماعی پایین تر شانس بالاتری برای ورزشکاران سطح بالا داشتند. دختران جوان به سختی امکان دسترسی به ورزش رقابتی را داشتند. بر اساس تجزیه و تحلیل اسناد می‌توان اظهار داشت که نه تنها اقلیت‌های کشور و تعداد کمی از جمعیت، بلکه سنت و فرهنگ ورزشی و همچنین سیاست‌های سازگار ورزش نیز به ورزشکاران نخبه قبرس کمک می‌کند. بلاک^{۱۲} (۲۰۱۱) معتقد است که مربیان محور اصلی و رکن مهم تیم‌های ورزشی هستند و در اختیار داشتن مربیان قوی با دانش روز دنیا، راه رسیدن به موفقیت را هموارتر می‌نمایند- از این منظر استخدام مربیان خارجی به عنوان سریعترین راه دستیابی به افراد متخصص و کارآمد و نهایتاً موفقیت تلقی می‌شود. بوهلک و رابینسون^{۱۳} (۲۰۰۹) بیان کرده‌اند ساختار استعدادیابی، حمایت علمی از ورزش، سیستم آموزشی و حمایت مالی بر موفقیت بین المللی ورزشکاران تاثیر

1. Ishak
2. Storm & Jakobsen
3. Malmqvist & Hammarström
4. Valenti, Scelles & Morrow
5. Dowling et al.
6. De Bosscher, Shibli & Weber
7. Ramos
8. Brouwerse, Sotiriadou & De Bosscher
9. Gammelsater
10. Cushion, Ford & Williams
11. Shippi et al.
12. Black et al.
13. Bohlek & Rabinson

دارد. بررسی تحقیقات گذشته نشان می دهد در هر یک از پژوهش های موجود پیرامون موفقیت ورزشی، یک نظریه یا یک بعد از موفقیت بررسی شده یا تنها عوامل خاصی از جمله عوامل اجتماعی و فرهنگی، سیاست های مالی، نقش مربیان و... به صورت جداگانه بررسی گردیده است و به مسیرهای موفقیت در تمامی سطوح پرداخته نشده است. ضمن اینکه متاسفانه، عوامل موثر در موفقیت بسکتبال ایران مورد بررسی قرار نگرفته است و خلاء علمی در این زمینه وجود دارد. به همین دلیل انجام چنین تحقیقی ضرورت دارد. ضمن اینکه بسکتبال ایران اکنون بیش از هر زمان دیگری با توجه به رشد و موفقیت های کسب شده و با در نظر گرفتن جایگاهی که باید در تمام رده های سنی در آسیا و جهان به دست آورد، نیازمند توجه بیش از پیش به امر آموزش و یاددهی آکادمیک و علمی به مربیان و بسکتبال آموزان پایه با بر خور داری از امکانات و فناوری مدرن و تدابیر مدیریتی سازمان یافته می باشد. لذا امروزه رسیدن به موفقیت و کسب مدال در میادین بین المللی بیشتر مستلزم کسب دانش است. در ارتباط با موفقیت ورزشی مطالعاتی انجام شده است که چرا بعضی از کشورها در عرصه بین المللی موفق هستند و بعضی دیگر به موفقیت دست پیدا نمی کنند، اما به دلیل تفاوت های گوناگون جوامع، توسعه یک مدل جامع که در آن همه عوامل اثرگذار بر موفقیت ورزشی را بتوان لحاظ نمود امکان پذیر نیست. این در حالی است که بررسی های محقق نیز نشان داده است مدلی بومی که بتواند چراغ راهی برای فعالان این رشته ورزشی در ایران باشد نیز یافت نشد. این امر موجب ایجاد خلاء علمی در رشته بسکتبال شده است. به همین منظور بررسی و تحلیل مسیرهای موفقیت و بومی سازی این مسیرها می تواند بر پیشرفت بسکتبال ایران نقش به سزایی داشته باشد. و اگر توجه به این زمینه نشود باعث عدم موفقیت و عقب ماندگی در این ورزش می گردد. لذا هدف از انجام این تحقیق، ارائه مدل مسیر های موفقیت بسکتبال ایران با رویکرد گراندد ثئوری می باشد. نتایج تحقیق می تواند برای مدیران، مربیان، برنامه ریزان و تصمیم گیران و تمامی افرادی که در مسیر موفقیت بسکتبال ایران در حال فعالیت هستند، مفید واقع گردد. پس تحقیق حاضر در نظر دارد به این سوال پاسخ دهد:

عوامل موثر بر موفقیت بسکتبال ایران کدام اند؟

روش شناسی پژوهش

تحقیق حاضر از نظر ماهیت پژوهش، اکتشافی - کاربردی؛ نحوه و روش پژوهش، کیفی؛ رویکرد پژوهش، استقرایی؛ پارادایم حاکم بر پژوهش، تفسیری؛ روش تجزیه و تحلیل داده ها تئوری داده بنیاد به شیوه استراس و کوربین و منبع گردآوری داده ها شامل مصاحبه می باشد. جامعه آماری متشکل از خبرگانی است که در زمینه مدیریت ورزشی تخصص علمی، اجرایی و یا هر دو را دارند (مدیران سطح ستادی فدراسیون بسکتبال و متخصصان مدیریت ورزشی کشور). برای انجام مصاحبه عمیق و نیمه ساختاریافته، مدیران سطح فوقانی فدراسیون بسکتبال و متخصصان مدیریت ورزشی کشور به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و به بیان آرا و دیدگاه های خود درباره سؤالات مصاحبه پرداختند. نمونه گیری تا زمان اشباع داده ها ادامه یافت. در نتیجه تعداد ۱۵ نفر در بخش کیفی به منظور انجام مصاحبه در این پژوهش مشارکت نمودند.

جدول ۱. وضعیت تخصص مصاحبه شوندگان

تخصص	فراوانی	درصد فراوانی
اساتید مدیریت ورزشی	۴	۲۶/۶

مدیران	۹	۶۰
مربیان و کارشناسان	۲	۱۳/۴
جمع	۱۵	۱۰۰

به منظور بررسی پایایی مصاحبه، از روش توافق درون موضوعی دو کدگذار استفاده گردید. به همین منظور از یک دانشجو مقطع دکتری مدیریت ورزشی درخواست شد تا به عنوان همکار پژوهش در بخش کدگذاری مشارکت نماید. سه مصاحبه انتخاب شد و نتایج حاصل از کدگذاری دو نفر در جدول گزارش شد. درصد پایایی درون موضوعی نیز از فرمول زیر محاسبه گردید:

$$\text{تعداد توافقات} * ۱۰۰ = \frac{\text{تعداد توافقات}}{\text{کل تعداد کدها}} * ۱۰۰$$

جدول ۲. پایایی داده ها

عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	عدم توافقات	پایایی باز آزمون
مصاحبه اول	۱۳	۵	۸	۰/۷۶
مصاحبه دوم	۲۰	۷	۱۳	۰/۷۰
مصاحبه سوم	۱۸	۸	۱۰	۰/۸۸
جمع	۵۱	۲۰	۳۱	۰/۷۸

به منظور تجزیه و تحلیل مصاحبه های انجام شده از روش گرنند تئوری استفاده شد. این روش دارای سه مرحله می باشد. مرحله اول کدگذاری باز انجام می شود. کدگذاری باز، فرآیند تحلیل است که از طریق آن، مفاهیم شناسایی شده و ویژگی ها و ابعاد آن ها در داده ها کشف می شوند (لی، ۲۰۰۱). در این مرحله نظریه پرداز داده بنیاد، مقوله های اولیه اطلاعات در خصوص پدیده در حال مطالعه را به وسیله بخش بندی اطلاعات شکل می دهد. (کرسول، ۲۰۰۵). به عبارت دیگر، به استخراج داده ها از مصاحبه های انجام شده در مرحله کدگذاری باز بعد از پیاده سازی مصاحبه ها به متن، کدگذاری باز به صورت کدگذاری مفاهیم کلیدی انجام و با تجزیه و تحلیل متن مصاحبه های موجود، کدهای باز اولیه ایجاد می شود. در این تحقیق از ۱۵ مصاحبه انجام شده، ۲۰۵ کد باز اولیه به دست آمد که پس از خلاصه سازی کدهای مشابه، تعداد آنها به ۹۷ کد کاهش یافت.

جدول ۳. کدهای باز نهایی مسیره های موفقیت بسکتبال ایران

رفاه اقتصادی	جنسیت	همایش ها و کلینیک های آموزشی	تحقیقات علمی
نظام سیاسی	مدرس های تربیت شده	استفاده از مدیران حرفه ای	حفظ و نگهداری ورزشکار
میزان شهر نشینی	یک شکل شدن نظام آموزشی	چشم انداز ۱۰ ساله	رشد ورزشکاران
منابع انسانی	پرورش مربیان	حمایت مالی	استعدادیابان متخصص

● بازاریابی رسانه ها	● عوامل مدیریتی	● منابع مالی
● سیاستگذاری ورزش بسکتبال	● ارتباط بین کمیته ملی المپیک، وزارت ورزش و فدراسیون	● سازماندهی
● درآمدزایی	● سیاستگذاری دولت	● شبکه سازی اطلاعات
● جذب اسپانسر	● عوامل اجتماعی و فرهنگی	● فعال بودن باشگاه ها
● قراردادهای مالی	● ورزش مدارس پایه	● جذب حداکثری والدین
● بازاریابی صدا و سیما	● برنامه ریزی و اهداف بلند مدت	● نیاز سنتجی از والدین
● برگزاری مسابقات داخلی و خارجی	● مدیریت استعداد	● توجه به سطوح پایه
● دیدگاه های مردم به بسکتبال	● زیرساخت ها	● برگزاری جشنواره ها
● روابط بین سازمان ها	● ساختارهای سازمانی	● عوامل اقتصادی
● استفاده از مدیران نخبه	● کسب مدال	● حامیان مالی
● استفاده از منابع انسانی متخصص	● اخلاق مداری	● تشویق برای حضور تماشاگران
● گسترش آکادمی ها	● تجهیزات و امکانات	● برنامه اقتصادی ورزش بسکتبال
● توجه به ورزش مدارس	● مربیان تخصصی	● آموزش مربیان
● کمیته ملی المپیک	● نظام آموزشی مدارس	● لیگ برتر
● سبک آموزش	● یکسان سازی سطوح مدیریتی	● حضور مربیان خارجی در لیگ
● شیوه نامه برگزاری مسابقات	● سیاستگذاری فدراسیون	● استفاده از بازیکنان خارجی
● فرهنگی	● میزان مسابقات ملی و بین المللی	● مسابقات تدارکاتی
● لیگ های پایه	● عوامل محیطی	● روابط عمومی
● رسانه ها	● فضاهای ورزشی سالن ها	● نگاه ویژه به بسکتبال کشور توسط دولت
● تبلیغات	● امکانات تخصصی بسکتبال	● پوشش رسانه ای

• جذب تماشاگران	• جهت گیری سیاسی	• درآمد زایی
• علاقمندسازی خانواده‌ها به ورزش بسکتبال	• فرهنگسازی از طریق رسانه	• جذب منابع انسانی
• کسب مدال	• ورزش بسکتبال ۳ به ۳	• بازاریابی
• اندازه جمعیت	• روابط سازمانی	• ایجاد انگیزه و علاقه به ورزش همگانی بسکتبال
• تسهیلات و امکانات حمایتی	• سالن های ورزشی	• استفاده از رسانه های
• میزان توسعه شهری	• استفاده از مدرس های خارجی	• سبک زندگی مردم

در مرحله دوم، کدگذاری محوری انجام شد. کدگذاری محوری، فرآیند ربط دهی مقوله ها و پیوند دادن مقوله ها در سطح ویژگی ها و ابعاد است. این کدگذاری به این دلیل محوری نامیده می شود که کدگذاری حول محور یک مقوله تحقق می یابد (لی، ۲۰۰۱). در این مرحله مقوله ها، ویژگی ها و ابعاد حاصل از کدگذاری باز تدوین می شوند و سر جای خود قرار می گیرد تا دانش فزاینده ای در مورد روابط ایجاد گردد (لی، ۲۰۰۱). به عبارت دیگر، کدگذاری محوری موجب ایجاد مقوله ها و زیر مقوله ها می گردد. در این مرحله تمامی کدهای باز نهایی دوباره بازبینی و با ادبیات تحقیق مقایسه گردید.

جدول ۴. مقوله محوری و کدهای باز نهایی

مقوله های محوری	کدهای باز نهایی
۱. استعدادیابی	۱. توجه به سطوح پایه ۲. برگزاری جشنواره ها ۳. استعدادیابان متخصص ۴. تسهیلات و امکانات حمایتی ۵. سرویس ها و خدمات حمایتی
۲. آموزش	۱. استفاده از مدرسان خارجی ۲. پرورش مربیان در تمام سطوح ۳. پرورش مدیران حرفه ای ۴. یک شکل شدن نظام آموزشی
۳. برگزاری مسابقات	۱. لیگ های پایه ۲. لیگ برتر ۳. حضور مربیان خارجی در لیگ
	۶. ورزش مدارس پایه ۷. پایگاه های استعدادیابی ۸. مدیریت استعداد ۹. ساختار و فرایند انتخاب افراد مستعد ۵. تحقیقات علمی ۶. همایش ها و کلینیک های آموزشی ۷. مربیان تخصصی ۸. سبک آموزش ۴. شیوه نامه برگزاری مسابقات ۵. مسابقات تدارکاتی ۶. میزان مسابقات ملی و بین المللی

مقوله های محوری	کدهای باز نهایی
۴. مدیریت	۱. یکسان سازی سطوح مدیریتی
	۲. روابط بین سازمان ها
	۳. مدیران نخبه
۵. تجهیزات و سخت افزار	۴. برنامه ریزی راهبردی
	۱. زیرساخت ها
	۲. تجهیزات و امکانات
۶. فرهنگ سازی	۱. جذب حداکثری مخاطبان
	۲. پوشش رسانه ای
	۳. ایجاد انگیزه
۷. سیاسی	۱. نگاه ویژه دولت
	۲. جهت گیری سیاسی
	۱. حامیان مالی
۸. اقتصادی	۲. خصوصی شدن
	۳. بازاریابی
	۴. ثروت کشور
۹. روابط عمومی	۱. گسترش ورزش بسکتبال
	۲. فضاهای مجازی
	۱. ویژگی های ژنتیک
۱۰. ورزشکار	۲. والدین
	۱. رفاه اقتصادی
	۲. اندازه جمعیت
۱۱. موقعیت اجتماعی و فرهنگی محل زندگی	۳. توسعه شهری
	۵. جذب منابع انسانی
	۶. شبکه سازی اطلاعات
۷. جذب تماشاگران	۷. سازماندهی
	۸. ساختار سازمانی
	۳. فضاهای ورزشی سالن ها
۳. ارتباط با رسانه ها	۱۲. امکانات تخصصی بسکتبال
	۴. دیدگاه مردم
	۵. علاقمندسازی خانواده ها
۳. انگیزه	۶. ورزش بسکتبال ۳ به ۳
	۳. اخلاق مداری
	۴. کسب مدال
۴. سبک زندگی	۵. جذب اسپانسر
	۶. درآمدزایی
	۳. ارتباط با رسانه ها

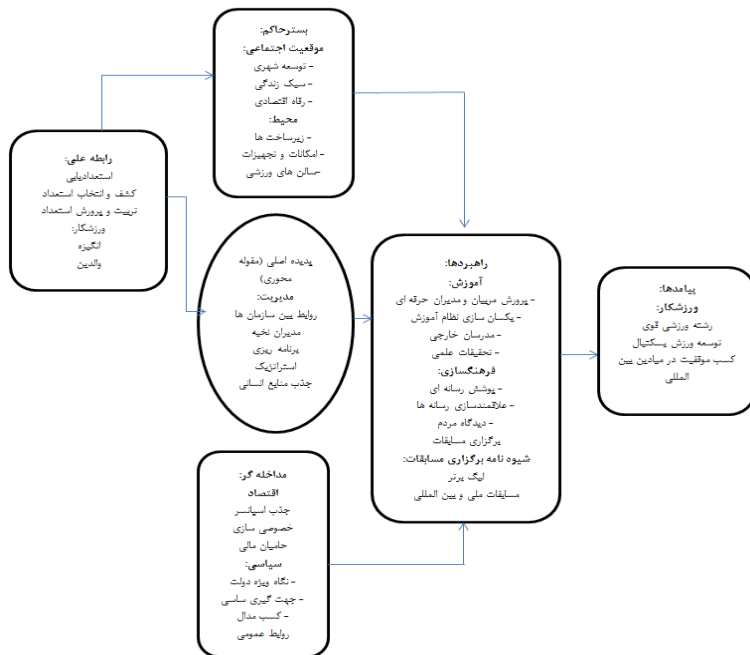
مرحله سوم استفاده از کدگذاری انتخابی

کدگذاری انتخابی عبارت است از: فرآیند انتخاب دسته بندی اصلی، مرتبط کردن نظام مند آن با دیگر دسته بندی ها، تأیید اعتبار این روابط و تکمیل دسته بندی هایی که نیاز به اصلاح و توسعه بیشتری دارند. کدگذاری انتخابی بر اساس نتایج کدگذاری باز و کدگذاری محوری، مرحله اصلی نظریه پردازی است؛ به این ترتیب که مقوله محوری را به شکل نظام مند به دیگر مقوله ها ربط می دهد و آن روابط را در چارچوب یک روایت ارائه می کند و مقوله هایی را که به بهبود و توسعه بیشتری نیاز دارند، اصلاح می نماید. در تحقیق حاضر نتایج به دست آمده به شکل مدل ارائه می شود. این نظریه سازوکارهایی را عرضه می کند که از طریق آنها جامعه هدف تحقیق (فدراسیون بسکتبال، باشگاه های بسکتبال و ...) نیازهای کسب موفقیت را شناسایی و با توجه به مولفه های به دست آمده در جهت کسب موفقیت می توانند گام بردارند.

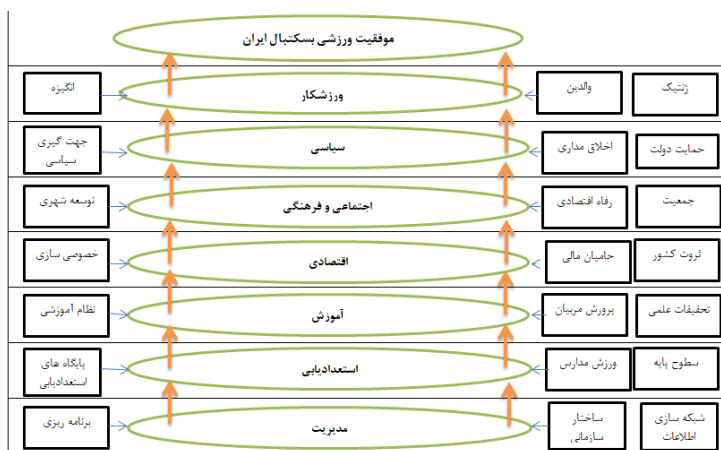
جدول ۵. محورهای نهایی

عوامل اجتماعی و فرهنگی	استعدادیابی
تجهیزات و سخت افزار	مدیریت
آموزش	اقتصادی
ورزشکار	سیاسی

به طور کلی ۸ عامل به عنوان عوامل موثر بر موفقیت ورزشی شناسایی شد که به صورت مدل زیر می توان آنها را ارائه داد:

شکل ۱. مدل داده بنیاد موفقیت بسکتبال ایران

شکل ۲. مدل فرایندی موفقیت بسکتبال ایران

بحث و نتیجه گیری

همراه با افزایش توجه به ورزش قهرمانی، علوم ورزشی نیز به کمک ورزشکاران آمده است تا راه های بهبود عملکرد و ربودن گوی سبقت از دیگران را برای آنها هموار کند. به این ترتیب شناخت عوامل مؤثر در به موفقیت رسیدن تیم های حرفه ای حائز اهمیت است و استفاده از شیوه ها و راهبردهای علمی جدید را بیش از پیش ضروری می سازد. به همین منظور هدف از انجام این تحقیق، طراحی مدل مسیر های موفقیت بسکتبال ایران با رویکرد گراند تئوری بود که نتایج پژوهش پارادایم های موفقیت ورزشی را در محورهای نهایی زیر دسته بندی می کند.

استعدادیابی شامل توجه به سطوح پایه، برگزاری جشنواره ها، استعدادیابان متخصص، تسهیلات و امکانات حمایتی، سرویس ها و خدمات حمایتی، ورزش مدارس پایه، پایگاه های استعدادیابی، مدیریت استعداد، ساختار و فرایند انتخاب افراد مستعد، اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات موسوی راد (۱۳۹۸) و نادریان (۱۳۹۶) همخوان می باشد. همچنین در همین زمینه والتی و دیگران (۲۰۱۹) و بوهلک و روبینسون (۲۰۰۹) بیان کردند که ساختارهای استعدادیابی می تواند بر موفقیت بین المللی ورزشکاران تاثیر بگذارد. استعدادیابی، سرمایه گذاری درازمدت محسوب می شود و با خطر اتلاف منابع بسیاری روبه رو است. شاید ورزشکاران پس از چند سال به خارج از کشور مهاجرت کنند، در صورتی که سرمایه گذاری و تمرکز منابع روی تعدادی از ورزشکاران نخبه، شانس موفقیت کوتاه مدت را به دنبال دارد. در شوروی و آلمان شرقی از یک سیستم متمرکز دولتی برای کشف و انتخاب استعداد استفاده می شد و در کوبا، حاکمیت دولتی با توجه به ممنوعیت ورزش حرفه ای، انواع بورس و پاداش و خدمات دولتی برای ورزشکاران نخبه در نظر گرفته می شود. پیشنهاد می شود فدراسیون بسکتبال از برنامه های منسجمی برای استعدادیابی از قبیل توجه به سطوح پایه و ورزش مدارس، ایجاد پایگاه های استعدادیابی، ایجاد ساختار و فرایند انتخاب افراد مستعد، استفاده از شبکه های اختصاصی منطقه ای مشابه پایگاه های قهرمانی سابق در ایران با دوره های آموزشی برای نظارت بر پتانسیل های کشور استفاده کند.

مدیریت شامل یکسان سازی سطوح مدیریتی، روابط بین سازمان ها، مدیران نخبه، برنامه ریزی راهبردی، جذب منابع انسانی، شبکه سازی اطلاعات، سازماندهی و ساختار سازمانی اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. موسوی راد (۱۳۹۸)، کشاورز و همکاران (۱۳۹۸) و گاملستر (۲۰۱۳) نیز در نتایج تحقیقات خود بیان کرده اند که عوامل مدیریتی بر موفقیت ورزشکاران تاثیر دارد و با یافته های این تحقیق همسویی دارد. نقش مدیریت موضوعات مرتبط با سازمان های ورزشی در رسیدن ورزشکاران به موفقیت بسیار مهم است. گرین و اکلین (۲۰۰۱) در تحقیق کیفی و اکتشافی با مصاحبه نظام مند با ورزشکاران المپیک نشان دادند که متغیرهای عمده ای مانند سرویس ها و خدمات حمایتی، تسهیلات و امکانات حمایتی، مربی کیفی و سطح بالا و ارتباط مثبت مربی - ورزشکار رابطه بالایی با عملکرد موفق ورزشکاران دارند. بخش مدیریت منابع انسانی (ورزشکاران، کلیدی ترین نیروی انسانی راهبردی در ورزش)، علاوه بر موضوعات سازمانی باید موضوعات مرتبط با ورزشکاران و عملکرد آنان را بررسی کند. گلد و گرین لیف و همچنین چانگ و دیگران (۲۰۰۲) نیز متغیرهای اثرگذار بر عملکرد ورزشکاران المپیک را بررسی کردند و نشان دادند که مهم ترین عوامل سازمانی اثرگذار بر پیشرفت ورزشکاران، انسجام قوی تیمی، روابط اجتماعی عمومی، تردد و حمل و نقل و مشکلات دهکده المپیک بودند. لذا با توجه نتایج می توان گفت که مدیران با اشراف بر وظایف

مدیریتی، تدوین برنامه‌های مختلف، ایجاد ارتباط با مسئولان بالا دستی و پایین دستی ملی و بین المللی، جذب منابع انسانی متخصص، شبکه سازی اطلاعات از طریق ایجاد بانک اطلاعاتی و ایجاد ساختاری نظامند و برنامه‌ریزی راهبردی می‌توانند در موفقیت بسکتبال ایران تاثیر مثبتی داشته باشند. نتایج نشان داد که عوامل اقتصادی اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. در تحقیق حاضر عوامل اقتصادی شامل نگاه ویژه دولت، جهت گیری سیاسی، اخلاق مداری، کسب مدال، حامیان مالی، خصوصی شدن، بازاریابی، ثروت کشور، جذب تماشاگران، درآمدزایی و جذب حامی مالی بود. این یافته با نتایج تحقیقات قربانی مورینه و دیگران (۱۳۹۸)، خدادادی کاشی و کریم نیا (۱۳۹۵) و مامکویست و همستروم (۲۰۱۹) همسو بود- مورآو (۲۰۰۸) و هافمن، لی و راماسامی (۲۰۰۲) این رابطه را معکوس می‌دانند و معتقدند اقتصاد کشور بر نتایج و عملکرد ورزشی تاثیر می‌گذارد (به نقل از مورآو، ۲۰۱۰: ۱۶). ایشاک (۲۰۲۰) بیان می‌کند که عوامل اقتصادی بر موفقیت ورزشی تاثیر دارد. استورم و یاکویسن (۲۰۲۰) نشان دادند که افتخارات ملی و میزبانی مسابقات ورزشی می‌تواند بر موفقیت ورزشی تاثیر بگذارد. مامکویست و همستروم (۲۰۱۹) معتقدند که سلامت مالی موجب موفقیت ورزشی می‌شود. ورزش در ایران همیشه به عنوان یکی از مباحث فرعی در اقتصاد مورد توجه قرار گرفته است، در حالی که در کشورهای توسعه یافته به عنوان یک رکن مهم اقتصادی به آن نگاه می‌شود. در کشورهای پیشرفته، بخش قابل توجهی از تولید ناخالص داخلی از طریق رونق اقتصادی ورزش به دست می‌آید، اما در ایران کمتر از ۱ درصد از تولید ناخالص داخلی از طریق اقتصاد ورزش تأمین می‌شود. از این رو می‌توان گفت که اقتصاد در موفقیت یا عدم موفقیت ورزشی نقش مهمی را ایفا می‌کند به ویژه در ایران که بودجه ورزش قهرمانی وابسته به دولت می‌باشد. عوامل سیاسی شامل نگاه ویژه دولت، جهت گیری سیاسی، اخلاق مداری و کسب مدال می‌تواند اثر قابل توجهی بر موفقیت ورزشی داشته باشد. همسو با نتایج این تحقیق، دی بوسچر و همکاران (۲۰۱۸) بیان می‌کنند که سیاست های تخصیص منابع مالی در کشورها بر موفقیت ورزشی ورزشکاران تاثیر دارد. راموس (۲۰۱۷) معتقد است سیاستگذاری بیشترین تاثیر را بر موفقیت ورزشی بین المللی فیلیپین از دیدگاه ورزشکاران دارد. بروورز و همکاران (۲۰۱۵) مطالعه ای با هدف بررسی سیاست ها و عوامل خاص ورزشی که بر موفقیت بین المللی تاثیر می‌گذارد، انجام دادند. سوتیریا و دیگران (۲۰۰۹) با بررسی ۷۴ نسخه گزارش سالانه ۳۵ سازمان ورزش ملی استرالیا در سال‌های ۲۰۰۲-۱۹۹۹ نشان دادند که دو عامل اصلی اثرگذار سطح کلان، عوامل سیاسی و اقتصادی هستند. مداخله و تمرکز دولت در ورزش نخبه فقط به دلیل پرستیژ بین المللی و رقابت ایدئولوژیک نیست، چون فواید سیاسی ورزش نخبه ممکن است از منافع ورزشی و اقتصادی آن بیشتر باشد. البته تلاش دولت‌ها برای میزبانی رویدادهای ورزشی بزرگ برای رشد اقتصادی در حوزه توریسم و تربیت شهروندی نسل جدید شهری سودمند است. دولتمردان از تاثیر ورزش برای رسیدن به اهداف سیاسی خود استفاده می‌کنند و ورزش را به عنوان ابزاری برای دستیابی به اهداف غیر ورزشی در جامعه به کار می‌گیرند.

عوامل اجتماعی و فرهنگی شامل جذب حداکثری مخاطبان، پوشش رسانه ای، ایجاد انگیزه، دیدگاه مردم، علاقمندسازی خانواده ها، ورزش بسکتبال ۳ به ۳، رفاه اقتصادی، اندازه جمعیت، توسعه شهری و سبک زندگی، اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. در تایید این مطلب درک پدیده اجتماعی ورزش بدون درک روشن از فرهنگ، میسر نیست. از دیدگاه جامعه شناسان، فرهنگ ورزش در بین اقشار و احاد مختلف جامعه در اصل نوعی خرده فرهنگ محسوب می‌گردد که کلیه باورها،

ارزش‌ها، هنجارها، عادات و رفتارهای اجتماعی انسان در مورد ورزش را در بر می‌گیرد و به طور کلی با فرهنگ جامعه در تعامل و ارتباط متقابل می‌باشد و می‌تواند بر موفقیت ورزشی تاثیر داشته باشد.

عوامل تجهیزات و سخت افزار شامل زیرساخت‌ها، تجهیزات و امکانات، فضاهای ورزشی سالن‌ها و امکانات تخصصی بسکتبال، اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. خدادای کاشی و کریم نیا (۱۳۹۵) نیز عوامل محیطی را بر موفقیت ورزشی کشورها در بازی‌های المپیک (۲۰۱۲-۱۹۹۶) موثر می‌داند. ضمیری‌کامل و دیگران (۱۳۹۳) در مطالعات خود بیان می‌کنند که عوامل تجهیزات، امکانات و اماکن ورزشی بر موفقیت ورزشی تاثیر گذار است. بر کسی پوشیده نیست که یکی دیگر از پایه‌های اصلی موفقیت ورزشی را عوامل محیطی تشکیل می‌دهد. در واقع، برای پیشرفت در هر امری، ابتدا باید زیرساخت‌های آن فراهم آید که یکی از اصلی‌ترین این زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات است. در مورد بسکتبال باید بیان داشت که امکانات و تجهیزاتی نظیر سالن‌های مجهز، تجهیزات شخصی و تمرینی، وسایل آموزشی و کمک آموزشی و ... برای گسترش نیاز است. گرین و هلیهان (۲۰۰۸) در پژوهشی دریافته‌اند که چهار بعد گسترش ورزش‌نخبگان به نحو بارز و چشمگیری در تعیین ماهیت و کفایت هر گونه سیستم ورزش‌نخبگان ایفای نقش می‌نمایند: توسعه تسهیلات یا ملزومات ورزش‌نخبگان، ظهور و پیدایش ورزشکاران تمام وقت، رشد و توسعه مربیگری، علوم ورزشی و پزشکی ورزش و فرصت‌های رقابت برای ورزشکاران در سطح برتر یا در حد نخبه. ویکر و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی تأثیر زیرساخت‌های ورزشی را بر مشارکت افراد براساس مختصات جغرافیایی بررسی کردند. آنها در تحقیق خود به تأثیر مثبت تعداد بالای مکان‌های ورزشی در مشارکت نوجوانان در ورزش پی بردند. نتایج نشان داد که به طور کل بیشترین مشارکت زمانی اتفاق می‌افتد که مکان ورزشی نزدیک محل زندگی باشد. لذا با برطرف نمودن موانع مالی بسکتبال، به نظر می‌رسد که این عوامل مربوط به اماکن و تجهیزات نیز به خودی خود ارتقا خواهند یافت. با وجود این ضروری است که اقدامات مناسبی به منظور بهبود این عامل با استفاده از راهکارهایی همچون: مدیریت صحیح فضاهای ورزشی در اختیار فدراسیون‌ها و هیات‌ها، به روز نمودن باشگاه‌های ورزشی در اختیار فدراسیون‌ها و هیات‌ها، مدیریت صحیح سالن‌های ورزشی در اختیار فدراسیون‌ها و هیات‌ها، توجه به درآمدزایی از امکانات و فضاهای در اختیار فدراسیون‌ها و هیات‌ها و استفاده چند منظوره از فضاهای ورزشی (مسابقه، تمرین و استعدادیابی) انجام پذیرد.

عوامل آموزشی هم اثر مهمی بر موفقیت ورزشی دارد. همراستا با نتایج این پژوهش، بوهلک و رابینسون (۲۰۰۹) بیان کرده‌اند که حمایت علمی از ورزش و سیستم آموزشی بر موفقیت بین‌المللی ورزشکاران تاثیر دارد. کشاورز و همکاران (۱۳۹۸) و موسوی راد (۱۳۹۸) توجه به آموزش ورزشکاران را بر موفقیت ورزشکاران موثر ارزیابی کرده‌اند. متأسفانه تجارب ارزشمند مدیران و سازمان‌های ورزشی مانند برگزاری رویدادها، وضعیت ورزشکاران، مربیان و غیره در ایران مستندسازی نمی‌شود و سیستم آموزش و ارتقا نیز گسترش لازم را پیدا نکرده است. استفاده از مدرسان خارجی، پرورش مربیان در تمام سطوح، پرورش مدیران حرفه‌ای، یک شکل شدن نظام آموزشی، تحقیقات علمی، همایش‌ها و کلینیک‌های آموزشی، مربیان تخصصی، سبک آموزش می‌تواند خلاء آموزشی حاکم بر فضای ورزشی را تا حدودی بهبود ببخشد.

ورزشکار می‌تواند بر موفقیت ورزشی اثر گذار باشد. برخی از پژوهشگران نیز عوامل ژنتیکی را مسئول عملکرد ورزشی ورزشکاران نخبه در ورزش‌های خاص می‌دانند (یانگ، مک آرتور و

گالین، ۲۰۰۳). ورزشکاران نخبه را می‌توان «رویکرد با حرکت از سطح پایین به بالا» نامید. دولت‌هایی که منابع را به‌طور مستقیم به سطوح بالا و حرفه‌ای ورزش اختصاص می‌دهند، تأثیر از بالا به پایین مورد انتظار آن‌هاست با این پیش‌فرض که عملکرد موفق ورزشکاران نخبه، مردم را به مشارکت در فعالیت‌های بدنی و افزایش مشارکت همگانی تشویق می‌کند. مطالعات زیادی در این باره نشان داده است که عواملی مانند ویژگی‌های وراثتی، نژاد و قوم، محیط اطراف ورزشکاران مانند مربی، دوستان والدین، خصوصیات روان‌شناختی و شخصیتی، مدل‌های نقش، وضعیت تمرین و رقابت، تسهیلات ورزشی و مشاوره‌های تخصصی در رشد ورزشکار بسیار مؤثرند. بلک و ویز (۲۰۱۱) معتقدند که بسیاری از تعیین‌کننده‌های توسعه ورزشکاران نخبه فراتر از کنترل فوری سیاستمداران، دولت و سازمان‌هاست. بوسچر و دیگران (۲۰۱۵) معتقدند که نخبه شدن در ورزش به ۱۰ سال زمان و ۱۰ هزار ساعت تمرین نیاز دارد و هزینه آن برای هر نفر ۳۷ میلیون دلار برای کسب هر مدال طلاست. بنابراین سه عامل ویژگی‌های ژنتیک، والدین و انگیزه می‌توانند بر موفقیت ورزشکاران اثرگذار باشند.

۱۲۳

به تازگی نوعی افزایش هوشیاری درباره ارزش موفقیت ورزش قهرمانی در میان کشورها و دولت‌ها رخ داده است. کسب مقام در میداين ورزشی در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار گرفته و می‌تواند شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد، این در حالی است که بسیاری از کشورها تلاش می‌کنند با راهبردهای مناسب، ورزشکارانی با آمادگی بالا را روانه مسابقات کنند که موفقیت آن‌ها را در میداين بین‌المللی بزرگ تضمین کنند. یکی از عوامل مهم در ورزش کشور، ورزش قهرمانی است. برای رسیدن به موفقیت در رویدادهای جهانی و المپیک باید ورزش قهرمانی را توسعه داد. ورزش و برنامه ریزی برای رشد و تقویت فعالیت‌های ورزشی در کشور ما بیشتر شامل ورزش‌های قهرمانی می‌شود. با توجه به تأثیر استعدادیابی بر مسیرهای موفقیت بسکتبال ایران، ایجاد بانک اطلاعاتی پژوهشگران استعدادیابی ورزش بر اساس اهداف و سیاست‌های تعیین شده، برگزاری دوره‌های تخصصی استعدادیابی برای کارشناسان پایگاه‌ها، انجام تحقیقات و پژوهش‌های مورد نیاز در استعدادیابی و به‌روز کردن روش‌های استعدادیابی در کشور در راستای سیاست‌ها و اهداف توسعه ورزش قهرمانی پیشنهاد می‌شود. با توجه به تأثیر عوامل اقتصادی همکاری با فدراسیون‌های ورزشی در جهت جذب حامیان مالی فراملی و تهیه و تدوین و بازنگری دستورالعمل‌های اجرایی پایگاه‌های قهرمانی در راستای سیاست‌ها و اهداف رسیدن به موفقیت پیشنهاد می‌شود. همچنین در بخش سیاسی استفاده از اخلاق مداری و جهت‌گیری سیاسی همراستا با اندازه جمعیت و توسعه شهری پیشنهاد می‌گردد. در مورد ورزشکاران این رشته نیز باید به مواردی از قبیل ویژگی‌های ژنتیکی و انگیزه در رسیدن به موفقیت توجه بیشتری گردد تا افرادی وارد این رشته شوند که مستعد رسیدن به موفقیت باشند. به منظور بهبود عوامل اجتماعی و فرهنگی توجه به سبک زندگی و رفاه اقتصادی خانواده‌ها پیشنهاد می‌گردد. گسترش روابط بین سازمان‌ها، استفاده از مدیران نخبه، برنامه ریزی راهبردی و جذب منابع انسانی متخصص به منظور ارتقای سطح مدیریت پیشنهاد می‌شود. آموزش یکی دیگر از عوامل موثر بر مسیرهای موفقیت بسکتبال ایران است که استفاده از مدرسان خارجی و پرورش مربیان در تمامی سطوح پیشنهاد می‌شود. در نهایت نظارت بر اماکن و تأسیسات ورزشی و اداری فدراسیون‌ها و توزیع عادلانه اماکن مورد نیاز به آن‌ها در جهت بهبود شرایط محیطی به منظور کسب موفقیت پیشنهاد می‌شود.

یکی از محدودیت‌های پژوهش‌های کیفی، امکان تفاسیر مختلف از پدیده مورد بررسی است و بی شک، تفسیر صورت گرفته از پدیده مورد مطالعه در این پژوهش، تنها یکی از تفاسیر ممکن و پذیرفتنی در مورد آن است که تحقیق حاضر نیز از این قاعده مستثنی نمی باشد. همچنین دسترسی به خبرگان پژوهش و حضور در محل کار آنها برای انجام مصاحبه، یکی دیگر از محدودیت‌های پژوهش بود.

در پایان پیشنهاد می شود پژوهشگران روش‌های دیگر کیفی را بررسی و معرفی کنند و با توجه به چالش‌های مربوط به روش تحقیق کیفی که در بخش محدودیت‌ها اشاره شد، راه‌حل‌هایی نوآورانه در این شیوه ارائه دهند.

منابع

- خدادادی کاشی، فرهاد و کریم نیا، الهام. (۱۳۹۵). «بررسی تاثیر عامل های اقتصادی و اجتماعی بر موفقیت ورزشی کشورها در بازی های المپیک (۲۰۱۲-۱۹۹۶)». فصلنامه تحقیقات مدل سازی اقتصادی. ۲۵، صص ۴۴-۶۷.
- رمضان نژاد، رحیم. (۱۳۸۵). آشنایی با تاریخ ورزش. چاپ دوم، گیلان: انتشارات دانشگاه گیلان
- شعبانی بهار، غلامرضا؛ عرفانی، نصرالله؛ گودرزی، محمود و منصف، علی. (۱۳۹۳). «کاربرد مدل تحلیل مسیر در تبیین شاخص های مؤثر بر موفقیت ورزشی تیم های ایران در رویدادهای بین المللی». پژوهش های کاربردی در مدیریت ورزشی. ۳(۳)، صص ۱۱۷-۱۳۱.
- ضمیری کامل، علی؛ سلیمانی، مجید و ایزدی مهر، اعظم. (۱۳۹۳). «اولویت بندی عوامل مؤثر بر موفقیت ورزشکاران استان همدان در راه یابی به تیم های ملی». پژوهش های معاصر در مدیریت ورزشی. ۴(۸)، صص ۱۱۲-۱۰۳.
- ظهرابی، فاطمه؛ صابونچی، رضا و رهام، مهدیه. (۱۳۹۱). «نقش رسانه ها در جهاد اقتصادی ورزش قهرمانی». مدیریت و رفتار سازمانی در ورزش. ۱(۱)، صص ۱۳-۱۹.
- علی دوست قهفرخی، ابراهیم؛ سجادی، سید نصرالله؛ محمودی، احمد و ساعتچیان، وحید. (۱۳۹۳). «بررسی اولویت ها و راهکارهای پیشرفت ورزش قهرمانی جودوی کشور». مدیریت ورزشی. ۲(۲)، ۲۳۱-۲۴۶.
- قربانی مورینه، لیلی و خداداد کاشی، فرهاد. (۱۳۹۸). «ارزیابی عوامل اقتصادی مؤثر در موفقیت ورزشی تیم های لیگ برتر فوتبال ایران». مجله علوم حرکتی و رفتاری. ۲(۲)، صص ۱۵۰-۱۶۰.
- موسوی راد، سیده طاهره. (۱۳۹۸). «شناسایی عوامل موفقیت ایران در بازی های المپیک». پژوهش های کاربردی در مدیریت ورزشی. ۸(۲)، صص ۵۳-۶۲.
- واعظ موسوی، سید محمدکاظم و موسوی، سیده افروز. (۱۳۹۳). «عوامل مؤثر در موفقیت ورزشی مبتنی بر نظریه ها و مدل های مرتبط». مطالعات روانشناسی ورزشی. ۳(۱۰)، صص ۲۵-۵۰.
- هادیان، همتا؛ برومند، محمدرضا؛ امیرنژاد، سعید و نجفی، مسعود. (۱۳۹۶). «برنامه راهبردی آکادمی های فدراسیون بسکتبال ایران». پژوهشنامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی. ۱۳(۲۶)، صص ۱۷۱-۱۹۴.
- Black, S. J. Weiss, M. R. (2011). "The relationship among perceived Coaching Behaviors Perceptions of Ability and Motivation in Competitive age – group swimmer". Journal of Sport & Exercise Psychology, 14(3), 94-77.
- Bohlek N. Rabinson L. (2009). "Bench marking of elite sport systems". Management Decision. 47(1), 67 – 84.
- Brouwers, J., Sotiriadou, P., & De Bosscher, V. (2015). "Sport-specific policies and factors that influence international success: The case of tennis". Sport Management Review, 18(3), 343-358.
- Creswell, J. W. (2005). "Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative qeasrch". (2nd edition).

- Cushion C. Ford P R. Williams A. M. (2012). **“Coach behavior and practice structures in youth soccer”**. Journal of Sports Sciences, 30(15). 1631- 1641.
- De Bosscher. V.. De Knop. P.. Van Bottenburg. M.. Shibli. S.. & Bingham. J. (2009). **“Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries”**. Sport management review. 12(3). 113-136.
- De Bosscher. V.. Shibli. S.. & Weber. A. C. (2019). **“Is prioritisation of funding in elite sport effective? An analysis of the investment strategies in 16 countries”**. European Sport Management Quarterly. 19(2). 221-243.
- De Bosscher. V.. Shibli. S.. Westerbeek. H.. & Van Bottenburg. M. (2015). **“Successful elite sport policies: an international comparison of the sports policy factors leading to international sporting success (SPLISS 2.0) in 15 nations”**. Meyer & Meyer Sport.
- Gammelsater H. (2013). **“Leader succession and effectiveness in team sport”**. Sport Business and Management: An International Journal. 3(4). 285-296.
- Green. M.. & Collins. S. (2008). **“Policy, politics and path dependency: Sport development in Australia and Finland”**. Sport management review, 11(3), 225-251.
- Green, M., & Oakley, B. (2001). **“Elite sport development systems and playing to win: uniformity and diversity in international approaches”**. Leisure studies, 20(4), 247-267.
- Ishak, M. M. (2020). **“The sports, politics and economics of the hosting of mega sports events in Malaysia: exploring the Commonwealth Games of 1998 and the F1 Grand Prix”**. Journal of international studies, 1, 121-131.
- Lee, F., (2001). **“Li Furong tan ruhe nuli chengwei yi ming youxiu jiaolianyuan [Li Furong's speech on how to become an outstanding coach] ”**, Zhongguo tiyu bao [China Sports Daily], 12(4), 2 [Li Furong is a Vice Minister of Sport in China]
- Malmqvist, A., & Hammarström, M. (2019). **“Is financial health a determinant of sport success?”**
- Ramos, R. (2017). **“Critical factors influencing international sporting success of the Philippines: the athletes’ perspective”**. Asia Pacific Journal of Sport and Social Science, 6(2), 143-159.
- Ramos, R. (2017). **“Critical factors influencing international sporting success of the Philippines: the athletes’ perspective”**. Asia Pacific Journal of Sport and Social Science, 6(2), 143-159.
- Shippi, P. (2012). **“Social and political factors affecting sporting success in small countries: The case of Cyprus”**. Biomedical Human Kinetics, 4, 38-44.
- Singh, D., Saini, S (2013). **“Sports achievement motivation among wrestlers and judokas – a comparative study”**. International Journal of Behavioral Social and Movement Sciences, 2 (1), 70 – 75.

- Storm, R. K., & Jakobsen, T. G. (2020). **“National pride, sporting success and event hosting: an analysis of intangible effects related to major athletic tournaments”**. International Journal of Sport Policy and Politics, 12(1), 163-178.
- Valenti, M., Scelles, N., & Morrow, S. (2019). **“Elite sport policies and international sporting success: a panel data analysis of European women’s national football team performance”**. European Sport Management Quarterly, 1-21.
- Wicker, P., Hallmann, K., & Breuer, C. (2013). **“Analyzing the impact of sport infrastructure on sport participation using geo-coded data: Evidence from multi-level models”**. Sport management review, 16(1), 54-67.
- Wicker, P., Hallmann, K., & Breuer, C. (2013). **“Analyzing the impact of sport infrastructure on sport participation using geo-coded data: Evidence from multi-level models”**. Sport management review, 16(1), 54-67.
 - Yang, N., Mac Arthur, D. G., Gulbin, J. P., Hahn, A. G., Beggs, A. H., Easteal, S., & North, K. (2003). **“ACTN3 genotype is associated with human elite athletic performance”**. Am J Hum Genet, 73 (3): 627- 31.